

Nr 32.

Av herr **Pers**, om utsträckt befogenhet för förvaltning av bysamfällighet.

Lagen av den 13 juni 1921 om förvaltning av bysamfälligheter m. m. har fått en vidsträckt användning i övre Dalarna. Sålunda har inom Ovansiljans domsaga i socknarna Mora, Sollerö, Våmhus och Orsa fastställts reglementen för icke mindre än sammanlagt 27 förvaltningar. Jag är icke i tillfälle angiva definitiva uppgifter på de arealer, som förvaltningarna omfatta, men somliga av dem äro betydande och omfatta hundratals hektar skogsmark. De för försäljning av skog redan uppburna och i regel fonderade medlen uppgå till belopp växlande mellan några hundra eller något tusen kronor och upp till omkring hundra tusen kronor. Man får erinra sig att byarna ofta äro både till areal och folkmängd av en storlek, som är jämförlig med medelstora socknar i andra delar av landet.

Emellertid har det befunnits, att lagen icke alldeles täcker det behov, för vars tillgodoseende den tillkommit. Det har hänt, att en by har avhänt sig avverkningsrätt till skog innan förvaltning kommit att anordnas. Först med tillgången till ett större penningbelopp och den vård skogen krävt efter en genomhuggning har förvaltningsfrågan blivit aktuell. Delägarna i byn ha ansett att det samlade beloppet borde förvaltas gemensamt för att med avkomsten bestrida utgifter för byns gemensamma behov av olika slag. Det har emellertid dragits i tvivelsmål, om en sträng tolkning av lagen medgivit en sådan anordning som att taga under gemensam förvaltning ett penningbelopp, som uppkommit av i regel en gemensam skog, innan förvaltning definitivt blivit anordnad.

Flera liknande fall ha uppstått genom Siljans reglering. Ersättningsbelopp för skada å gemensam mark har utdömts, men det har ansetts osäkert om lagen i sin nuvarande lydelse medgiver att anordnad förvaltning kan övertaga dessa medel. Det kan till och med hända att medlen skulle komma till användning för tillgodoseende av ett allmänt behov för vilket ersättningen utgått, t. ex. anskaffande av ett grustag för byns gemensamma räkning.

Lagen borde utvidgas att omfatta befogenhet för förvaltning att övertaga medel som influtit för gemensam egendom av det slag lagen rör, innan förvaltning kommit till stånd.

Saken är brådskande. Det är möjligt, att det utskott, som får motionen till

förberedande behandling, vill och kan föreslå riksdagen definitiv ändring i lagtexten för tillgodoseende av det behov jag här framhållit. Då jag ej kan vara säker därom, tillåter jag mig föreslå riksdagen anhålla hos Kungl. Maj:t

att till nästa års riksdag låta utarbета och för riksdagen framlägga ett sådant förslag till ändring av lagen av den 13 juni 1921 om förvaltning av bysamfälligheter m. m., att förvaltningens befogenhet även utsträcker sig att omfatta köpeskillingar och skadeersättningar, som uppkommit från byarnas gemensamma ägor innan förvaltningen satts i verket.

Stockholm den 19 januari 1927.

And. Pers.